

Man husker vel den tidligere tyske forbunds-kansler Helmut Schmidt og hans – kan man godt sige – nærmest dommedagsagtige betragtninger over udvidelsen, over hvor en stor økonomisk møllesten den vil være for EU-landene. Han henviser til, hvad der skete med den lokale østudvidelse, som Vesttyskland foretog til Tyskland, og det er noget, der betyder enorme ressourcer, der skal sættes af til at håndtere de ting.

Der kan vi godt være bekymrede for, at man bruger for mange ressourcer på udvidelsen og ikke tænker på mange af de andre dagligdags problemer inden for EU, som skal løses, som løbende ikke bliver løst, fordi man har travlt med de store perspektiver: forfatning, udvidelse osv.

Vi kunne godt tænke os, at man, kan man sige, førte EU back to nature, altså kiggede på, hvad vi kan gøre for at forbedre det indre marked. Statsstøtteregler er et godt eksempel på noget, man burde prioritere højt. I øjeblikket ser vi desværre det, at man f.eks. på skibsværftsområdet er nødt til at indføre statsstøtte. Noget, man nærmest må korse sig over, at EU indfører set på baggrund af, at man igennem årene har forsøgt at komme statsstøtte til livs, og også den danske skibsværftsbranche har været meget optaget af, at statsstøtte kommer væk.

Alligevel er det en del af EU's opgaver nu at sørge for, at der kan blive statsstøtte til egne værfter. Det er så op til landene, om man vil give den statsstøtte, men man tillader det, selv om man har kæmpet for over for bl.a. Sydkorea, at man skulle afskaffe statsstøtte. Det kunne vi godt tænke os, at den danske regering satte fokus på og kæmpede imod, at der gives statsstøtte og kæmpede for, at man med WTO blev enige om nul statsstøtte f.eks. til skibsværfter.

Når vi ser på EU's budget, og det affødes til en vis grad af EU-Kommissionens arbejdsprogram, så er det klart, at det er en meget, meget stor udvidelse, som de budgetforhandlinger, der er i gang i øjeblikket, medfører. Det er meget, meget omfattende, hvad også Danmark kommer til at betale af bidrag fremover, hvis Kommissionens budget går igennem. Derfor er det et område, vi synes, den danske regering skal holde meget fokus på, og vi undrer os i og for sig over, at man som dansk regering, der går ind for skattestop og moderat vækst i de offentlige udgifter, ikke slår hårdt til over for EU-Kommissionens flotte tanker om en meget stor vækst i Kommissionens budget i årene fremover.

Så vi må sige, at på mange måder er det godt, at vi har diskussionen her i Folketinget på bag-

grund af Kommissionens programmerklæringer, men det vil også være godt, hvis den danske regering klart markerer over for EU, at det måske ikke altid er de rigtige prioriteringer, man vælger.

Lars Barfoed (KF):

Da Det Konservative Folkepartis EU-ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke kan være til stede i dag, er det tilfaldet mig at holde Det Konservative Folkepartis indlæg under denne debat.

Kommissionens arbejdsprogram indeholder jo en række meget centrale områder, der er vigtige at prioritere og fortsat arbejde målrettet med. De falder især inden for tre hovedområder. Det er for det første naturligt nok udvidelsen, så er det sikkerhed og stabilitet, og endelig som den tredje vækst.

Om godt en måned slår Den Europæiske Union dørene op for ti nye medlemslande fra Øst- og Centraleuropa, og vi ved, at forberedelserne i de nye medlemslande har været mange, og at landene generelt er kommet langt, også med implementering af kompliceret lovgivning, men der venter stadig væk et stort arbejde med at sikre, at de nye medlemslande nu også bliver fuldt ud integreret i det indre marked.

Kl. 17.50

Vi Konservative er enige i, at et målrettet arbejde med det må have en meget høj prioritet. Optagelsen af så mange nye medlemslande har en historisk dimension og repræsenterer derfor også enestående muligheder for den videre udvikling af EU og også for udviklingen af de enkelte medlemslande og ikke mindst naturligvis de nye medlemslande.

Derfor er det også nødvendigt, at rammerne om samarbejdet er i orden. EU skal fortsat kunne være effektiv og handlelydig, også når vi bliver 25 medlemslande. Det er vores håb, at dette kan sikres med en kommende forfatnings-traktat, der giver flere flertalsafgørelser og omvendt også færre muligheder for, at et lille mindretal kan blokere.

De tragiske terrorbombninger 11. marts i Madrid har desværre for alvor mindet os om, at krigen mod terror langtfra er vundet, og at vi i EU må stå sammen og ruste os imod nye angreb. Terrorangrebene har derfor forstærket fokus på det, der er Kommissionens anden hovedprioritet, nemlig sikkerhed og stabilitet. Viljen til at samarbejde i kampen mod terror har vi allerede set med resultatet af Rådets møde i Bruxelles den 25.-26. marts i år. Der blev truffet mange